

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

JEROME STUURT ZIJN KAT

Blijspel in zes bedrijven

door

1880

Herman Vedts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2002
Nr.2767

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wendt men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *JEROME STUURT ZIJN KAT* op te voeren moet de naam van auteur *HERMAN VEDTS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2002/0220/059
ISBN 978-90-385-08047

© 2002 Toneelfonds J. Janssens/Herman Vedts
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

*Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be*

PERSONAGES

(2 dames – 4 heren)

MARCEL : echtgenoot en vader, plus minus 45 jaar oud. In principe brave huisvader, maar als hij met zijn baas Freddy blijft plakken, durft hij al eens over de schreef gaan.

JEANNINE : moeder en huisvrouw van ongeveer 40 jaar. Bereddert plichtsbewust het huishouden en hoopt dat haar man in de firma hogerop geraakt. Is een tikkeltje lichtgelovig.

VALEER : zoon van het echtpaar, 20 jaar oud en een echte flierefluiter en bon vivant. Heeft duidelijk al heel wat uitgangservaring achter de rug. Voert het hoge woord maar is zeer goed van inborst.

MARTINE : dochter van 19 jaar. Ze is duidelijk niet de slimste van de familie en gebruikt te pas en te onpas verkeerde woorden en uitdrukkingen. Ze is de school beu en wil zo snel mogelijk trouwen met haar vriend Marino.

MARINO : Italiaanse immigrant van het maffieuze type, ongeveer 30 jaar oud. Heeft een discobar geopend die succes schijnt te hebben en is smoorverliefd op Martine.

FREDDY : baas van Marcel. Is een typische vrouwenloper die dit ook niet onder stoelen of banken steekt.

DECOR

Het stuk telt zes bedrijven die zich allemaal, met uitzondering van het vierde bedrijf, afspelen in de keuken-huiskamer van de familie Deneucker. Het vierde bedrijf speelt zich af in de discotheek van Marino. (kan mits enkele aanpassingen voor het doek worden gesitueerd)

De keuken-huiskamer : Achteraan links het aanrecht met daarboven een raam dat op de tuin uitgeeft. Naast het aanrecht nog een kast. Links achteraan bevindt zich een deur naar de slaapkamers. In het midden staat een ronde keukentafel met vier stoelen. Aan de rechterzijde bevindt zich een zithoek met een bank en een salontafeltje. Rechts vooraan zit de deur die naar de hal en de voordeur gaat.

De discotheek : (bij gebruik van het volledige podium) Aan de linkerzijde een toeg met drie of vier barkrukken. De deur linksachter gaat naar de privévertrekken. In het midden hangt er boven een mini-dansvloertje een ronde draaiende glitterbol. Aan de rechterkant staat enkele lange zeteltjes met tafeltjes. De deur rechts is nu de inkom van de discobar.

EERSTE BEDRIJF

(Vader heeft een werkvergadering gehad de vorige dag en is behoorlijk doorgezakt met enkele collega's. Het is zaterdagmorgen en moeder staat in de keuken het ontbijt te maken. Ze roept iedereen aan tafel. Jeannine staat aan het fornuis eieren te koken en zingt een liedje dat op de radio te horen is. Iets van Eddy Wally bv .)

JEANNINE : Valeer!!! Martine !!! Opstaan, het eten is klaar, laat het nu weer niet koud worden hé. *(Terzijde)* Och lieve God, soms denk ik dat ik hier een hotel heb in plaats van een huishouden. Allez nu, deze nacht was het weer van datte. Om half een komt ons Martine thuis van haar vrijer. Daar word ik natuurlijk wakker van. Een uur later onze Valeer van de biljartclub, weeral wakker, en Marcel, dat was geloof ik vier uur. Maar ja, dat was natuurlijk voor zijn werk, dus daar mag ik niet te veel op zeggen. *(Zoekt de poes die nergens te zien is)* Jerome, Jeromeke. Ja en onze Jerome dat is de straftste, die moet nog thuiskomen geloof ik! Valeer!!! Martine!!! Eten!!!

MARTINE : *(slaperig binnenkomend)* Jaja hier ben ik al, goeiemorgen make, goed geslapen?

JEANNINE : Ja, maar 't was zo wat in afleveringskes. Voor dat al mijn volk binnen was, was het al terug tijd om op te staan. Waar hebt gij gisteren weer gezeten?

MARTINE : Maar make , ik heb dat toch gezegd. Ik ben gisteren met Marino naar de film geweest, dat weet ge toch.

JEANNINE : Ja, Martineke maar dat was toch naar de vertoning van vier uur in de namiddag dat ge geweest zijt. Dat was toch geen film van meer dan acht uur zeker? A propos, wat zijt ge eigenlijk gaan zien?

MARTINE : Wel heu, ze speelden die oorlogsfilm, "De langste dag" en die heeft toch wel serieus lang geduurd zulle make. Maar 't stak wel goed in mekaar. Dat moet toch wel een straffe ressigeur zijn zulle.

JEANNINE : Ja ja, en de regisseur zal ook wel gene simpele geweest zijn; 't is al goed. Awel hé, ik ben eigenlijk blij dat ge met die Marino zo wat optrekt. Ik vind dat

een sympathieke jongen; en zo beleefd, altijd met twee woorden spreken en zo. Dat ziet er mij een hele brave gast uit. Niet zoals al die ander soort die tegenwoordig maar op één ding uit zijn: seks, seks en nog eens seks!!!

VALEER : *(op dat ogenblik komt Valeer de eetkamer binnen)* Waar, waar, als ik moet helpen, zeg het maar hé, want Valeer staat altijd kléér!!

JEANNINE : Och onnozel manneke, ga zitten en eet maar wat. Wij hadden het juist over Martine haar nieuwe vriend.

VALEER : Hoho, den hete Martino!!!

MARTINE : Alstublieft, Valeer, gij hebt het precies over een baguette met américain tussen! En daarbij, het is Marino en niet Martino.

VALEER : Ja, maar over dat heet heb ik wel gelijk zeker?

MARTINE : Och zot, eet voort en zwijgt liever.

JEANNINE : Groot gelijk kinneke. Trouwens waar hebt gij deze nacht weeral uitgehangen? Half twee, zijn dat nu nog uren om naar huis te komen?

VALEER : Wel make, dat was nu juist wat ik ook gezegd heb gisteren zie. Ik keek op mijn horloge en ik zei: Half twee, dat is nu toch geen uur meer om nog naar huis te gaan, ik zal heel de nacht maar door doen, maar mijn kameraden wilden niet, dus moest ik wel naar huis komen hé. Nee nee, zonder zwans nu, ik was toch gaan biljarten hé make. Ik speelde de laatste en beslissende match. Als ik won ging ons ploeg naar de finale, als ik verloor was 't nouga ballen hé.

JEANNINE : Allez zeg, en wat hebt ge dan gedaan?

VALEER : Wat denkt ge nu? De Valeer was weer de ster van den tapis vert!!! Gewonnen natuurlijk. Ja en ge weet hoe dat dan gaat hé, van de patron eentje moeten drinken, van de ploegleider eentje moeten drinken, ja en voor dat ge het weet is het laat hé make. Tiens, waar zit onze Jerome eigenlijk?

MARTINE : Die heeft u voor een keer eens geklopt. Die moet nog thuis komen van zijnen biljart.

VALEER : Allez zeg, maar dat wordt ook nog een kampioen, let op mijn woorden hé. Zeg en onze pa, *(kijkt door het raam)* is die al in de hof aan 't werken misschien?

JEANNINE : Pfff, den hof? Dat zal niet voor vandaag zijn denk ik. Ge weet toch dat uw vader gisteren een zware werkvergadering heeft gehad. Die is nog twee uur later dan gij thuisgekomen.

VALEER : Oei, was dat toch onze pa?? Ik dacht eerst al dat er inbrekers aan 't werk waren. Maar ja, die zingen geen schunnige liedjes als ze ergens binnen komen hé. En daarom dacht ik: 't zal onze pa wel zijn. Zeg, komt die niet eten?

JEANNINE : Och ik weet niet, zouden we hem niet wat laten uitrusten, die zal nog wel moe zijn na zo'n lange vergadering.

MARTINE : Zeg make, met ons hebt ge toch ook niet zoveel compassie hé, ik zal hem eens roepen zie (*gaat naar de deur van de trap*) pake, komt ge eten? We wachten op u!!

JEANNINE : En wat zegt hij?

MARTINE : Wat hij zegt? Wel het klonk ongeveer als: "Bweeuujaaa" Ik denk wel dat hij gaat komen. Zeg make, vindt ge het goed als ik deze avond met Marino naar het bal ga?

VALEER : (*doet tango op zijn eentje met de bezemsteel*) Daar danst ze dan een tango, met onze hete Marti-ino, Tara tara tarara, tara tararara!!!

MARTINE : Valeer, voor den tweede keer : het is Marino en wilt ge nu eens stoppen met hem zo te noemen ja.

VALEER : Maar natuurlijk mijn lief zusje, hoe zal ik hem dan noemen? Mister Hot Dog?

JEANNINE : Kinderen, stopt er eens mee alstublieft, ik krijg er hoofdpijn van en ik ben al niet 100 procent in orde.

(*Vader komt binnen, haar in de war, ogen dicht en met een stevige kater*)

MARCEL : Een goeie morgen allemaal.

VALEER : Ja, wij wel maar gij niet hé pake, hoe is het met dat brommerke?

MARCEL : Brommerke, welk brommerke?

VALEER : Dat brommerke dat in uw kopke aan 't rondrijden is voor den ogenblik. 't Kan zeer doen hé pa?

JEANNINE : Valeer laat uw vader gerust. Hoe was de vergadering schatteke? Vermoeiend zeker?

MARCEL : Heel vermoeiend bolleke. Die Freddy Vandenbrande die kan zagen, mensen lieve god. Daar krijg ik nu koppijn van zeg. En de bedrijfsresultaten leren ons dit. En de grafieken tonen aan dat. En de prognoses zijn zus. En de balansen zijn zo. Holala, wel die zijn vrouw die beklaag ik nu echt. Alhoewel, die zal 's avonds geen pilleke nodig hebben om in slaap te geraken.

JEANNINE : Ocharme toch, mijne jongen. *(Nogal luid)* Hier zie jongen: een taske koffie, daar zult ge van opkikkeren.

MARCEL : Ja dank u bolleke, maar wilt ge alstublieft niet zo hard roepen, ik kan er niet goed tegen vandaag.

JEANNINE : Ja, 't is goed ik heb het al begrepen. Kom Martineke we gaan boven de bedden opmaken, want 't zal er weer schoon bijliggen. *(Moeder en dochter gaan samen naar boven)*

MARCEL : *(geeuwend)* Zeg Valeer dat is waar ook, moest gij gisteren nu niet biljarten tegen Jeanke Casteels?

VALEER : Ja pake, dat was gisteren.

MARCEL : Ha, en?

VALEER : Grote match hé pa. Pas op, die speelt eigenlijk zo slecht nog niet. Hij speelt ook naar 90 hé, juist als ik. Wel op een gegeven moment maakt hij daar een serie van 17 caramboles. Daar zaten wel 13 varkens bij maar soit; hij komt op 88 en ik stond daar nog op 60. Maar ge weet pake, in moeilijke ogenblikken herkent ge de grote joueur, n'est-ce-pas. *(Neemt bezem en eierdopje)* Ik kom dus aan de tafel, doe wat krijt aan mijne keu en ik begin op mijn gemakske. En ik maak er tien, en Jeanke wordt al een beetje ongemakkelijk, ja ge kent hem hé pake.

MARCEL : Nee, ik zal hem niet kennen zeker!

VALEER : Bon, en Valeer zorgt voor de sfeer en ik maak er twintig en Jeanke die zit daar te draaien op zijn stoel precies dat hij jeukpoeier in zijn broek gekregen heeft. Ja, en ik was gelanceerd. Kijk de ballen lagen zo ongeveer *(legt een appel en twee sinaasappels op tafel en stoot met borstel)* Schoon in positie dus hé. En ik maak dertig punten en ik was uit hé.

MARCEL : ‘t is niet waar hé?

VALEER : Jawel

MARCEL : Hoo, die gaat slecht gezind zijn deze week zeg. Daar moet ik straks eens binnenwippen.

VALEER : Ja, maar het toppunt was: Jeanke had nog de nabeurt hé. Hij legt de ballekes klaar, hij pakt zijn aanloop voor zijn nabeurt en patat, toch wel een fausse queue zeker!

MARCEL : Hohoho. Allez zeg, jongen proficiat zulle, dat is toch een ferm performatie. Hier is 10 euro zie, drinkt er straks eentje op mijn gezondheid.

VALEER : Merci, pake, maar als ge er nu 20 van maakt hé, dan zal ik u eens een tip geven die u voor een groot gevaar zal behoeden.

MARCEL : Mij voor een groot gevaar behoeden? Wat voor een gevaar zal dat dan wel zijn?

VALEER : Valeer de sterrenwicheleer, geeft zijn geheimen niet voor niets weg, maar ik kan u wel zeggen dat, als ge mijn propositie in de wind slaat, ons make een paar weken heel slecht gezind gaat zijn op u. Héééél héééél slecht gezind. Oorlog!!

MARCEL : Zeg jongen nu maakt ge me een beetje bang. Ge zijt toch niet met mijn voeten aan ‘t spelen hé?

VALEER : *(verontwaardigd)* Ik zou het niet durven!

MARCEL : En ons make zou een paar weken kwaad zijn op mij zegt ge?

VALEER : *(Valeer trekt bedenkelijk gezicht en schudt veelbetekenend met rechterhand)*

MARCEL : Jaaa???

VALEER : *(knikt ernstig en schudt deze keer met beide handen)*

MARCEL : *(aarzelend)* Goed, hier is nog 10 euro, maar pas op als ge er mee zwanst hé man. Vooruit, wat is dat groot gevaar?

VALEER : Het was gisteren zeker een heel zwaar vergadering pake?

MARCEL : Ja, jongen dat heb ik al gezegd hé. Hoe zit dat nu met uw tip van 20 euro, anders geeft ge mijn geld maar terug hoor.

VALEER : Tutututut, hier is de tip die u zal redden van een bloedig en eerloos einde. Ons make die gebruikt lichtroze lippenstift.

MARCEL : *(onbegrijpend)* Moet ik u daar 20 euro voor betalen, om mij te laten vertellen wat ik al meer dan 20 jaar weet? Natuurlijk gebruikt ons make lichtroze lippenstift; ik heb hem zelf gekocht voor haar. Fantastische tip hoor, kom geef me mijn geld maar terug, flauwe plezante, komaan teruggeven.

VALEER : Pake, ons make gebruikt dus al 20 jaar lichtroze lippenstift, ja?

MARCEL : Ja, ik zeg het u toch juist zeker. En ik zal toch wel weten wat uw moeder zoal allemaal aan haar gezicht smeert, ja?

VALEER : Juist pake, maar hoe komt het dan dat uw rechterwang helemaal onder de donkerrode lippenstift zit? Is het 20 euro waard of niet?

VALEER : *(geschrokken, loopt naar de spiegel, zoekt zakdoek, vindt er geen en paniekeert wat)* Potverdorie, hoe komt dat daar nu? Geef mij eens rap een zakdoek jongen!

(Jeannine komt terug binnen, Marcel houdt zijn hand over zijn rechterwang om de sporen te verstoppen.)

JEANNINE : Voilà zie, die varkenstallen zijn weer eens uitgemest. Zeg ik vraag me toch af waar onze Jerome nu zou kunnen zitten. Hebt gij hem nog niet gezien schatteke?

MARCEL : Heu nee, nee ik heb nog geen kat gezien vandaag.

VALEER : Nee een kat nog niet, maar een katerke al wel hé pake.

JEANNINE : Zeg schatteke hoe staat ge daar nu, ge zijt precies een boer met kiespijn.

MARCEL : Ja, maar ik heb ook tandpijn en nog geen klein beetje.

JEANNINE : Ha ja, van wanneer dat?

MARCEL : Wel van nu juist zie.

JEANNINE : Ocharme toch, kom eens hier, laat mij er eens naar kijken.

MARCEL : Neen Jeannine, laat me alstublieft gerust. Als ge me wilt helpen ga dan liever een aspirineke of drie halen.

VALEER : Ja, ééntje voor de tandpijn en twee voor de koppijn.

JEANNINE : 't Is al goed, 't is al goed. Ik zal er direct wat gaan zoeken zie. *(Jeannine verlaat de kamer en Va wrijft zijn wang proper met een zakdoek)*

MARCEL : Maar allez, van waar komt dat nu? Hoe is dat nu mogelijk?

VALEER : Ja pake, als gij het niet weet, ik ook niet zulle. Maar ja die werkvergaderingen kunnen soms wel wat uit de hand lopen hé. Dat kan daar soms wild aan toe gaan, denk ik!

MARCEL : Ja, 't is al lang goed met u. Zwijgt al maar, en zeker tegen uw moeder hé.

VALEER : Mijn lippen zijn gesloten. Maar mijn portefeuille staat steeds open voor elke gulle gift.

MARCEL : Zeg manneke, 't zal wel gaan zeker. Ik heb u al 20 euro gegeven hé, of zijt ge dat al vergeten misschien?

VALEER : Nee nee pake, maar het leven is duur vandaag de dag hoor. Dat zult gij ook wel weten zeker. Allez, gij zult gisteren wel iets meer verteerd hebben dan een schamele 20 euro zeker? Of ben ik mis?

MARCEL : (*diep zuchtend*) Aan chantage geef ik eigenlijk nooit toe, maar kom, omdat gij het zijt: hier hebt ge nog eens 10 euro, maar nu is het gedaan hé zeg.

VALEER : Merci pake en ge weet het: op mij kunt ge rekenen hé! (*Verdwijnt van het toneel*)

MARCEL : Ja dat zal wel.

(*Telefoon gaat, M trekt pijnlijk gezicht en zucht.*)

God, wat nu weer. Hallo, met Marcel Deneucker Ha, de Freddy, zijt gij al wakker? En doet uwe kop ook zo'n pijn? Niet? Maar ja dat is juist, gij zijt de hele avond bij bier gebleven hé. Ik weet waar dat het bij mij fout gelopen is zulle. Toen dat ik die fles whisky leeg gedronken had, had ik niet meer mogen overschakelen op cognac hé Ja, ik weet dat ik er af en toe beter een koffieke had bij gedronken, maar ja ge kent mij hé, Freddy, als ik een keer gelanceerd ben, dan ben ik nog moeilijk te stoppen hé Wat bedoelt ge dat ge dat wel gezien hebt? Watte?? Ikke?? De Lambada??? Allez Freddy, ge weet toch dat ik het aan mijn rug heb Dat zoudt ge niet gezegd hebben? Zeg heu Freddy, met wie heb ik die Lambada dan wel gedanst? Nee, als ik het nog wist dan zou ik het u niet vragen hé Met wie? Met Pariciake van de boekhouding! Zijt ge daar wel helemaal zeker van Freddy? Ja, die met haar

blonde krullen en haar grote oorbellen. Jaja en met haar donkerrode lippenstift. Ja ja, nu dat ge het zegt, (*wrijft nog eens over rechterwang*) dat zou wel kunnen ja Wablieft, wat heeft ze gezegd tegen u? Dat ik nog kon rocken gelijk ene van twintig! Allez zeg Wablieft? Nee, daar weet ik niks meer van, dat wij zouden afgesproken hebben om er deze avond nog eens in te vliegen met ons vieren. Gij met uw secretaresse en ik met heu... Patriciake. Nee, daar weet ik niks meer van en daarbij.....zou dat wel zo'n goed gedacht zijn Freddy? Ja ja ja ja, maar ... Nee nee nee nee, maar.... Ja ja ja, maar dat is zeker dat ik mij gisteren goed geamuseerd heb, allez ik denk dat toch, maar heu.... deze avond ga ik hier niet kunnen ontsnappen denk ik zulle.

JEANNINE : (*komt op met drie aspirines en een glas water*) Hier is de dokter al zie. Hola, mijn patiënt is al aan het telefoneren. Wie is het?

MARCEL : (*hand op de hoorn*) Freddy Vandenbranden (*gebaart dat hij aan het zagen is*) Ja ja meneer Vandenbranden, ik begrijp wel dat het van belang is voor de zaak, maar kan dat nu echt niet wachten tot maandag? Het is van het allergrootste belang dat we dat dossier deze avond nog afhandelen? Ja ja meneer Vandenbranden, ik begrijp het volkomen maar ik weet niet wat mijn lief vrouwtje daar zal van zeggen hé.

JEANNINE : (*gebaart van neen*) Zeg neen hé, deze avond toch weer niet hé schatteke!

MARCEL : Wat zegt u meneer Vandenbranden, dat er misschien wel een promotie voor mij zou kunnen aan vasthangen?

JEANNINE : (*hevig ja knikkend*)

MARCEL : Ja, goed dan meneer Vandenbranden, als het zo zit, zullen we niet anders kunnen dan onze vrije zaterdagavond op te offeren voor de firma zeker. Maar ik hoop dat dat niet alle weekends zo gaat zijn hé? Ge begrijpt toch wel dat ik veel liever mijn vrije avonden bij mijn vrouwke doorbreng in gezellige familiekring ja? Ja goed, nood breekt wet zullen we maar zeggen. Dan komt ge mij rond acht uur vanavond ophalen hier? O K tot straks . Jaaaa. (*hoorn neer*) Ja schatteke, ge hebt het gehoord hé. Dat zal dus weer een hele avond zwoegen worden hé, en dat allemaal voor die stomme firma.

JEANNINE : Ja bolleke, maar ja, ge hebt toch goed gehoord wat meneer Vandenbranden gezegd heeft. Dat er misschien wel een promotie zou kunnen aan vasthangen hé.

MARCEL : Jaja, maar toch zou ik vanavond veel liever hier doorbrengen naast u in de zetel, gezellig naar een filmke kijken op t.v. of een gezelschapspelleke doen of zo iets.

JEANNINE : Och gij zotteke, daar zullen nog wel avonden genoeg voor komen zulle, mijne grote charmeur. Nee nee, ge moet een beetje aan uw toekomst denken op de zaak. Ge moet al eens iets tegen uw goesting kunnen doen ook hé mijne lieve jongen. Hier, uw asprinekes. Zie maar dat ge tegen straks terug een beetje in vorm geraakt.

MARCEL : Merci schatteke (*slikt alles door met het glas water*) Ik voel me al veel beter zie. Nu nog een fris douchke en ik ben weer zo goed als nieuw. Wat zeg ik ? Beter nog!! (*gaat af langs badkamerdeur zingend*) I'm gonna rock, I'm gonna rock around the clock tonight.....

1880
DOEK

TWEEDE BEDRIJF

JEANNINE : Wel wel wel, onze Marcel promotie! Daar zal volk komen naar kijken.

Maar enfin, waar zit die kat nu toch? Jerome!!! Jeromeke!!!!

MARTINE : (*komt op*) Is die poes nu nog niet binnen make? Daar zal toch niets mee gebeurd zijn zeker?

JEANNINE : Wat zou daar zoal kunnen mee gebeuren kinneke?

MARTINE : Ja, ik weet niet make, zo 's nachts alleen buiten in het donker. Ik ben er niets gerust in zulle. Wie weet wat loopt er hier 's nachts allemaal rond? Dieven, verkrachters en spychopaten!!

JEANNINE : (*spottend*) Spychopaten!! Nochtans waart gij deze nacht ook alleen in het donker op stap. Waart ge dan ook zo ongerust dat er iets zou kunnen gebeuren?

MARTINE : Ja maar ik was niet alleen hé make, Marino was bij mij!

JEANNINE : Ha ja dat is juist. Ge hadt uw eigen spychopaatje bij! Maar toch, ik heb dat niet graag dat ge zo laat wegblijft 's nachts zulle kinneke. 't Is toch allemaal zo rap gebeurd.

MARTINE : Wat is er zo rap gebeurd?

JEANNINE : Och nikske, we zullen het er op een andere keer nog wel eens over hebben hé!

MARTINE : Ja make 't is goed. Zeg make?

JEANNINE : Ja kinneke

MARTINE : Onze Jerome, hoe oud is die eigenlijk al?

JEANNINE : Maar kinneke toch wat ge nu vraagt. Heu, laat me eens denken. We hebben die gekregen van die baas van dat restaurantje waar dat ik met de papa de laatste keer ben gaan eten. En dat is.... (*denkt diep na*) volgende week juist negen jaar geleden.

MARTINE : Negen jaar al! Amai, en ik heb deze week op school nog geleerd dat ge de leeftijd van een kat eigenlijk met acht moet vervuldigen om zijn echte ouderdom te berekenen!

JEANNINE : Allez zeg. Awel, ik ben blij dat ge in de klas zo goed oplet zie kinneke. Als ge zo blijft voortdoen dan gaat ge het nog ver brengen. Maar het is wel vermenigvuldigen hé Martineke

MARTINE : Dank u, make. Zeg, maar dan is onze Jerome eigenlijk al negen maal acht
(denkt zeer diep na en telt daarbij op haar vingers, tevergeefs) dan is onze
 Jerome al héééél oud hé make.

JEANNINE : *(zuchtend)* Ja, Martineke. Tweeënzeventig, dat is inderdaad niet meer zo
 piep hé?

MARTINE : Neen, en ik denk eerlijk gezegd dat hij op zijn laatste pootjes loopt. Hij is
 zo tam en zo lusteloos. Ik denk echt dat hij niet lang meer gaat leven make.

JEANNINE : Ja Martineke, daar zoudt ge wel eens gelijk kunnen in hebben, maar ja,
 dat is het leven hé manneke.

MARTINE : Zeg make?

JEANNINE : Ja kinneke.

MARTINE : Als onze Jerome nu zwaar ziek zou worden en blind en zo van alles...

JEANNINE : Ja???

MARTINE : Ge zoudt hem toch niet laten wegdoen voor een spuitje naar de verte... de
 veteran... allez naar den dierenarts bedoel ik?

*(Achter de rug van de twee dames komt Marcel terug op, fris gedoucht. Hij
 luistert naar het gesprek zonder dat de twee hem opmerken. Hij denkt dat ze
 het over hem hebben.)*

JEANNINE : Ik weet het niet zulle, Martineke. Maar als die zoals deze nacht denkt dat
 hij kan naar huis komen wanneer dat hij goesting heeft!! Dat kan ook niet hé.
 Dan zullen we er toch iets moeten aan doen.

MARTINE : Maar allez make, dat kunt ge toch niet doen. Na al die jaren. En hij is toch
 altijd heel braaf geweest hé.

JEANNINE : Ik weet het kinneke, maar ik zeg het nog eens: als hij blijft voortdoen
 zoals hij nu bezig is, moet er iets gebeuren. Ik heb mijn nachtrust echt nodig en
 met die nachtbrakerij doe ik geen oog dicht. Dus als het zo blijft duren is het
 beter dat we ineens doorbijten. Liever een korte pijn dan zo nog jaren blijven
 voortsukkelen hé.

MARTINE : Maar make toch, en we hebben hem al zo lang. Ik was er al helemaal aan
 gewoon geraakt.

JEANNINE : Och ge moet dat zo niet dramatiseren. Op twee weken tijd zijt ge hem toch helemaal vergeten. Pff ... bij mij zal het nog zo lang niet duren.

MARTINE : Ja, ik weet het niet zulle make.

JEANNINE : Maar ja, en daarbij, we kunnen toch altijd een nieuwe pakken hé.

MARTINE : Ja, dat is waar. Maar dan zou ik toch graag hebben dat ge een jongere neemt zulle make.

JEANNINE : Ja natuurlijk. Zo slim zou ik nu ook wel zijn hé kinneke.

MARTINE : Ja, ik denk toch dat ik hem zou missen zulle make.

JEANNINE : Ja, luister, het is nog niet zo ver hé. Als hij zich herpakt en hij komt terug op een deftig uur binnen, dan zullen we nog wel zien hé. En daarbij als het zover komt, moet ge maar denken dat hij het hier toch altijd goed gehad heeft bij ons hé.

MARTINE : Ja dat is waar: altijd op tijd zijn eten gekregen, nooit een poot moeten uitsteken. Uren aan een stuk op zijn lui gat in de zetel liggen. Hij heeft hier eigenlijk wel een herenleven gehad als ge het goed nagaat.

JEANNINE : Dat zal wel zijn.

MARTINE : Zeg make?

JEANNINE : Ja kinneke?

MARTINE : Als het dan zover zou komen dat hij dan toch weg moet.

JEANNINE : Jaa?

MARTINE : Hoe... Ja, hoe moet ik dat nu vragen. Hoe zoudt ge dat dan aan boord leggen?

JEANNINE : Hoe?

MARTINE : Ja, ik bedoel toch niet te gewelddadig, met veel bloed en zo hé, want daar kan ik niet tegen hé, dan doet dat zo raar in mijn buik.

JEANNINE : Ho, neen neen, daar moet ge geen schrik van hebben. Ik zou dat heel discreet oplossen. Daar zou niemand iets van merken.

MARTINE : Ha neen? Hoe dat dan?

JEANNINE : Och, ik zou naar Fons den apotheker gaan. Die ken ik nog goed van vroeger hé. En die zou me wel iets geven om in zijn eten te doen.

MARTINE : Ja? Denkt gij dat die dat zou willen doen?

JEANNINE : De Fons? Ja natuurlijk, waarom niet? Ik heb het er trouwens met hem al eens over gehad en hij zei me dat dat geen enkel probleem was en dat hij altijd bereid was om mij te helpen.

MARTINE : Ja, als het dan toch moet, is het misschien beter zo hé. Maar één ding zou ik u toch nog willen vragen make.

JEANNINE : Jaa?

MARTINE : Als hij er dan niet meer zou zijn, zoudt ge dan toch nog een week of twee willen wachten om een nieuwe binnen te pakken?

JEANNINE : *(kust dochter op voorhoofd)* Natuurlijk schatteke, als ge dat wilt, dan wacht ik desnoods een heel maand.

MARTINE : Merci make, dat vind ik nu toch chique van u zie.

JEANNINE : Allez, 't is goed zulle, maar nu moet ik toch echt voortdoen of ik krijg mijn middageten nooit op tijd klaar. Ik ga eens efkes naar den Unic wat vlees halen. Gaat ge niet mee?

MARTINE : Awel ja dat is een goed gedacht, dat zal mijn zinnen wat verzetten, want met al die serieuze praat hier, een mens zou er op den duur nog depersief van worden zeg!

(Jeannine en Martine verlaten het huis, vader komt van achter de deur waar hij zich verscholen hield tevoorschijn gaat als in trance naar de zetel waar hij zich laat in ploffen en kijkt verslagen voor zich uit.)

MARCEL : Wel wel wel, wie had er nu zoiets kunnen denken zeg? Uw eigen vrouw en kind!! Dat is toch niet mogelijk hé. Maar ja, ik heb het toch met mijn eigen oren gehoord.

VALEER : *(komt vrolijk binnengestapt)* Ha pake, fris gewassen en geschoren. Terug klaar voor de strijd zeker?

MARCEL : *(in gepeins verzonken, heeft niets gehoord)* Wablieft Valeer? Jaja jongen, ja ja.

VALEER : Oei oei oei gij komt ook van ver hé? Laat eens kijken, *(bekijkt rechterwang van vader)* toch geen strepen meer zeker? Nee nee, alle bewijsmateriaal is

deskundig vernietigd, knap werk pa! (*Klopt vriendschappelijk op zijn schouder*)

MARCEL : (*steeds dromend*) Wablieft Valeer, ja ja ja, merci jongen.

VALEER : Ja amai, als ge het mij vraagt, hebt gij het goed te pakken zulle pake.

MARCEL : (*afwezig zuchtend*) Ja ja jongen, dat is zeker dat.

VALEER : (*bekijkt zijn vader met bezorgde blik*) Zeg pake, ge voelt u toch goed hé?

MARCEL : Ja ja jongen, héél goed. Zeg Valeer, mag ik u nu eens iets vragen?

VALEER : Maar natuurlijk pake, zolang als ge mij uw geld maar niet terug vraagt, want dat heb ik eerlijk verdiend hé pake.

MARCEL : Geld?? Wat voor geld?? Nee nee, 't gaat over een belangrijke zaak.

VALEER : Ha, dus geld is niet belangrijk voor u? Kunt ge dan niet wat missen?

MARCEL : Zeg, nu ook niet overdrijven hé! Nee nee, wat ik wou vragen: hoe zit het eigenlijk met u?

VALEER : Met mij? (*Kijkt onbegrijpend*) Goed pake, goed . En met u?

MARCEL : Ja, ik bedoel, hoe zit het eigenlijk met uw ... heu... ja, hoe moet ik dat nu zeggen?

VALEER : Ja, ik weet het ook niet zulle pake!

MARCEL : Awel, hoe is het zoal met uw amoureuus leven gesteld?

VALEER : Haaa... met de mokskes!! Goed pake, goed. Zoudt ge graag wat straffe verhalen horen misschien?

MARCEL : Nee, die heb ik vandaag al meer dan genoeg gehoord. Ik bedoel maar: hebt gij al serieuze verkering of zo?

VALEER : (*verontwaardigd*) Zeg, ge voelt u toch niet goed zeker? Van bijlange niet. Ik ben mijn leven nog niet beu zulle. Integendeel, ik ben van plan om het er nog eens goed van te pakken. Want voor dat ge het weet hé pake, zijt ge getrouwd, hebt ge twee kinderen aan uw been en een huis dat ge moet afbetalen en zit ge met een vrouw die niet liever zou hebben als dat ge onder tram vijf loopt. Enfin, ge begrijpt wel wat ik zo ongeveer bedoel zeker?

MARCEL : Ja, ik denk wel dat ik het een beetje begrijp ja. En ik moet zeggen dat ge voor één keer overschot van gelijk hebt. Profiteert er maar goed van jongen. Ik ga dat ook eens proberen zie. Enfin, zolang dat ik nog de kans heb natuurlijk hé.